

LÁSZLÓ NOÉMI

Láttelelet

*Mondj keveset. Mondj kevesebbet.
Faragott oszlop árnyékába állj,
s ne mocsanj. Fogj hozzá egészen.*

*Hallgass merészen. Ne figyelj
kavicsra, porra, gyér fűvekre.
Égitestekkel ne törődj.*

*Érzed-e mintha idegenből
némák jegyével homlokán
fekete ikred közeledne?*

*Megindulnának könnyű tagjaid
indulna vállad, álland, mellkasod,
nyitná a csont lezárt vonalait –*

*egy szó – és visszafoghatod
kavicsban, porban, fűben elmerül.
A külvilág egy szavadba kerül.*

*Hát mondj. Mondj keveset,
hangok mögé kerülve, ha lehet,
légy jelentéktelen korokról*

zavarbaejtő láttelelet

Ma elcsodálkozol

*Bevallani,
hogy mennyit tudsz a fűről,
az összekésző esti vonalakról,
a hőtől tárgult, tompa levegőről
nem érdemes. Helyette bólogatsz,
és integetsz, és kinézel a képből,
bizonytalanságod nem ejted el,
hogy minden archoz hozzá nőjön árnya.*

*Ma úgy viselkedsz, mintha rádtalálna
rajzolt világuk fém-éleivel
az érintések jó szögét betartod,
és moccanatlan tűröd, hogy erőd
bőrük szikár szavára nem felel*

*ma sürgető szinektől eltekintesz,
s így jó időben, jó helyen leszel,
jó nyugalomban, mint az összehajtott
levél, amiről megfeledekezel,
ma átadod magad egy ékezettel
megtoldod tested enyhébb szigorát,*

*ma óvatos vagy, s elcsodálkozol
valami mégis lobban odaát.*

Negatív

*Míg órák hosszat nézem a sötétet
vagy ezt a fénysávot a takarón
nincs semmi ami moccanásra készítet
nem fontos az sem min gondolkodom*

*ha egyáltalán lehet így jelezni
a tényt hogy itt a fejben működik
a vetítőgép s szétfutnak a bőrön
az áramlatok hústól hűvösíg*

*hogy látom pontosan amint egy arcnak
baloldalát az árnyék elfedi
hogy szempillához hajszálak tapadnak
s a szemet nyíltni ez sem engedi*

*hogy mindezt éles fehér-feketében
zsúfolt háttérszínekkel láthatom
s azon tűnődöm hol lakik a látvány
a negatívot hol találhatom?*

Virrasztó

*Ilyenkor fokozottan észlelem
ha inaimon végigfut az áram
mint szinuszgörbés intelem
éjfélt követő zsibbadtságban,*

*megrándul bennem
számtalan huzal
múltam múltjából
hozzám kapcsolódó*

*s azt gondolom
a tárgyak érdekesebbek
s már fémesebben
peng a gondolat,*

*félig felejtett képek ércesednek,
és tagjaimban lassan domborul
egy messziről sugallott mozdulat.*

